

ДО
ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ГР.СОФИЯ

О Т Г О В О Р И

От Десислав Първанов Начков – кандидат за заемане на длъжността „АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ – ОКРЪЖЕН ПРОКУРОР“ на Окръжна прокуратура – Враца на въпроси, зададени на основание чл.50 ал.1 от Наредбата за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, във връзка с чл.194а ал.6 от ЗСВ, от Директора на Български институт за правни инициативи – гр. София

1. Необходимо ли е, според Вас, да се въведе обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на прокурори и следователи в ОП- Враца?

Обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на прокурори и следователи може да бъде въведена за всички прокуратури и следствени отдели. В рамките на ОП – Враца тази политика може само да бъде адаптирана от съответните административни ръководители в региона съобразно особеностите на звеното /прокуратура; следствен отдел/ или /окръжна прокуратура; районна прокуратура/.

При това адаптиране следва да се отчитат и индивидуалните особености на отделните магистрати /заемана длъжност, възраст, темперамент и т. н./.

2. Нужно ли е продължаващото /по смисъла на чл.249 ал.1 т.3 от ЗСВ/ обучение на магистрати да стане задължително? По какви теми според Вас, следва да се развива и обогатява професионалната компетентност на прокурори и следователи в ОП – Враца?

Не следва да се търси единен стандарт за повишаване квалификацията на магистратите, тъй като нивото на което работят /районно, окръжно, апелативно или върховно/, длъжността която заемат /редови прокурор или административен ръководител/ обуславят различен тип нужда от квалификация. На магистратите следва да се осигурят еднакви възможности за повишаване на квалификацията им, а не това повишаване да се превръща в задължително.

Особеностите на отделните региони, като например преобладаващ тип престъпност в тях, определят темите по които магистратите е необходимо да се развиват по – интензивно.

3. Смятате ли, че прокуратурата трябва да си сътрудничи с неправителствени организации. Ако „да“ в рамките на какви инициативи и по какви теми може да се осъществява подобно сътрудничество?

Считам, че прокуратурата може да си сътрудничи с неправителствени организации по принципни въпроси. Преди години /през 2006 г./ беше сключено споразумение за сътрудничество и взаимодействие между Прокуратурата на Република България и сдружение „Клуб – журналисти срещу корупцията“. Споразумението има за предмет периодичен обмен на информация, анализи и оценки за актуалното равнище на корупционните явления и пораждащите ги фактори. В този смисъл считам, че прокуратурата и понастоящем си сътрудничи с неправителствените организации. При това сътрудничество следва да се изключи всякакво съмнение за наличие на обвързаности.

4. Смятате ли, че административните ръководители трябва да преминават специализирано обучение с оглед специфичните правила, които са разписани за тях в Раздел III на Етичния кодекс?

Нормите съдържащи се в Кодекса за етично поведение на българските магистрати са формулирани разбираемо и недвусмислено. Това се отнася и за тези в раздел трети от Кодекса. Всеки един административен ръководител в прокуратурата, освен изискуемия от закона стаж притежава и житейски опит, който му помага за правилното възприемане на нормите от Етичния кодекс. Допълнително обучение в тази насока не считам, че е необходимо.

5. Резултатите от изследването „Нагласи на магистратите към създаване на механизъм за търсене на дисциплинарна и наказателна отговорност“ на главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на ВАС, проведено по поръчка на БИПИ през 2019 г. показват, че 54,5% от прокурорите и 67% от съдиите подкрепят промяната на чл.126 ал.2 от КРБ по отношение на функциите на главния прокурор. Вие виждате ли перспектива и необходимост от такава промяна?

Кой според Вас би могъл да извършва независимо разследване срещу главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на ВАС?

Личното ми мнение е, че разпоредбата на чл.126 ал.2 от Конституцията на Република България не се нуждае от промяна.

Считам, че понастоящем Прокуратурата на Република България работи в условията на пълна прозрачност.

6. Какви бяха най – големите предизвикателства в работата Ви като административен ръководител по време на извънредното положение?

Най – голямото предизвикателство беше изготвянето на присъствения график за работа на прокурорите, следователите и служителите в ОП – Враца, както и осигуряването на работата им от разстояние.

Реализацията на противоепидемичните мерки в сградите, където работят прокурорите и следователите също представляваше предизвикателство, тъй като касае запазването на здравето на магистрати и служители.

7. На 7 май правителството одобри концепция за наказателна политика в периода 2020 – 2025 г. Какво е мнението Ви за нея и има ли рискове за осъществяването и на практика, според Вас?

Споделям казаното в пункт II от Концепцията, че е налице необходимост от стратегически документ, който да формулира система от принципи и мерки за противодействие на престъпността. Предишната такава концепция е била за периода 2010 – 2014 г.

Осъществяването и на практика е въпрос на законодателна воля.

8. Една от целите, които сте отбелязали във Вашата концепция е „Повишаване на общественото доверие в работата на прокуратурата“. Смятате ли, че това може да се осъществява и чрез изследване на обществената удовлетвореност от работата на прокуратурата? Бихте ли провели такава изследване в случай, че бъдете избран за втори мандат като административен ръководител на ОП – Враца?

Смятам, че такава изследване може да бъде проведено. Провеждането му, обаче от органа, чиито рейтинг ще бъде преценяван, би породило съмнения в обективността му.

Освен това нивото на общественото доверие в работата на прокуратурата следва да се преценява на базата на мнението на представителна извадка от обществото, която е добре

информирана относно нашите функции и правомощия. /В сайта на всяка една прокуратура има доста информация по тези въпроси/. В противен случай ако се доверим на извадка от зле информирани или нежелаещи да бъдат информирани участници в проучването, резултатът би бил неправдоподобен.

21.05.2020 г.
Гр. Враца

С уважение
/Деф.

.../